

ЗАКОН за държавната собственост

Обн., ДВ, бр. 44 от 21.05.1996 г., в сила от 1.06.1996 г., изм., бр. 104 от 6.12.1996 г., в сила от 7.01.1997 г., изм. и доп., бр. 55 от 11.07.1997 г., в сила от 11.07.1997 г., доп., бр. 61 от 1.08.1997 г., изм., бр. 117 от 10.12.1997 г., в сила от 1.01.1998 г., доп., бр. 93 от 11.08.1998 г., изм. и доп., бр. 124 от 27.10.1998 г., изм., бр. 67 от 27.07.1999 г., в сила от 28.01.2000 г., бр. 9 от 1.02.2000 г., в сила от 1.02.2000 г., доп., бр. 12 от 11.02.2000 г., изм., бр. 26 от 29.03.2000 г., бр. 57 от 14.07.2000 г., бр. 1 от 2.01.2001 г., в сила от 31.03.2001 г.; Решение № 7 от 10.04.2001 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 38 от 17.04.2001 г.; изм., бр. 45 от 30.04.2002 г., изм. и доп., бр. 63 от 15.07.2003 г., в сила от 16.08.2003 г., изм., бр. 24 от 23.03.2004 г., доп., бр. 93 от 19.10.2004 г. кн. 6/96 г., стр. 102; кн. 8/97 г., стр. 43; кн. 9/97 г., стр. 210; кн. 1/98 г., стр. 156; кн. 11/98 г., стр. 15; кн. 8/2003 г., стр. 225; кн. 4/2004 г., стр. 201; кн. 11/2004 г., стр. 206
т. 12, р. 2, № 46

Глава първа

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. С този закон се уреждат придобиването, управлението и разпореждането с недвижими имоти и движими вещи, държавна собственост, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Чл. 2. (1) Собствеността на държавата е публична и частна.

(2) Публична държавна собственост са:

1. обектите, изключителна държавна собственост съгласно Конституцията на Република България;

2. (изм. и доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) имотите - държавна собственост, предоставени на ведомствата за изпълнение на функциите им;

3. (отм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.);

4. (изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) имоти - държавна собственост, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от национално значение чрез общо ползване.

(3) Частна държавна собственост са всички други държавни имоти и вещи. Плодовете и приходите от имотите и вещите, публична държавна собственост, са частна собственост на държавата.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Не са държавна собственост по смисъла на този закон имотите и вещите на търговските дружества и на фондациите, дори ако държавата е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество.

Чл. 3. Държавна собственост са имотите и вещите:

1. придобити във или извън страната, в съответствие с международните договори или други актове и със законите на Република България;

2. (изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) на юридическите лица с нестопанска цел, регистрирани в страната, след приключване на ликвидацията им, освен ако специален закон или уставът им не предвижда друго;

3. (изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) представляващи ликвидационна квота на българската държава от имуществото на юридически лица извън страната, които са престанали да съществуват, освен ако специални закони предвиждат друго;

4. (изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) включени в наследства, за които няма наследници по закон или по завещание, всички наследници или заветници са се отказали или са изгубили правото да ги приемат, с изключение на тези имоти и вещи, които стават общинска собственост по реда на закон;

5. (отм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.).

Чл. 4. Държавата отговаря за задълженията на лица, изискуеми до деня на безвъзмездно придобитите от нея техни имоти и вещи до размера на стойността им.

Чл. 5. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) (1) Държавата установява възникването, изменението и погасяването на правото си на собственост върху недвижими имоти с акт за държавна собственост.

(2) Актът за държавна собственост е официален документ, съставен от определените в закона ред и форма, утвърдени от посочените в закона длъжностни лица.

(3) Актът за държавна собственост няма правопораждащо действие.

Чл. 6. (1) Имоти - публична държавна собственост, които са престанали да имат това качество, се обявяват за имоти - частна държавна собственост, с решение на Министерския съвет.

(2) За имоти - публична държавна собственост, се обявяват и тези имоти - частна държавна собственост, които са придобили качеството на имоти - публична държавна собственост съгласно чл. 2, ал. 2, с решение на Министерския съвет.

Чл. 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Имотите и вещите - публична държавна собственост, не могат да се отчуждават, да се обременяват с вещни права, да се придобиват по давност, както и да се включват в имуществото на търговски дружества.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Особено право на ползване - концесия, се предоставя върху обекти - публична държавна собственост, по ред, определен със Закона за концесиите.

(3) Имотите и вещите - частна държавна собственост, могат да се отчуждават и да се обременяват с вещни права. За тях се прилагат общите разпоредби за собствеността, доколкото в този закон не се предвижда друго.

Чл. 8. Управлението и разпореждането с недвижими имоти извън страната, собственост на българската държава, се извършва при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

Чл. 9. Държавата упражнява правото си на собственост върху недвижимите имоти и движимите вещи при условията и по реда на този закон независимо дали те са придобити от нея преди или след влизането му в сила.

Чл. 10. (Отм. - ДВ, бр. 117 от 1997 г.)

Чл. 11. (Отм. - ДВ, бр. 117 от 1997 г.)

Чл. 12. (1) Застроените имоти - публична държавна собственост, задължително се застраховат.

(2) По бюджетите на органите на държавната власт, които ползват имоти - публична държавна собственост, се предвиждат необходимите средства за заплащане на застрахователните вноски.

Чл. 13. Министърът на отбраната и министърът на вътрешните работи със заповед определят застроените имоти, предоставени на Министерството на отбраната и на Министерството на вътрешните работи, които задължително се застраховат.

Глава втора

УПРАВЛЕНИЕ НА ИМОТИТЕ И ВЕЩИТЕ - ДЪРЖАВНА СОБСТВЕНОСТ

Чл. 14. (1) Държавните юридически лица упражняват правото на държавна собственост върху предоставените им за управление недвижими имоти и движими вещи от свое име, за своя сметка и на своя отговорност в пределите на закона.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Държавните имоти се ползват и управляват съобразно предназначението им за нуждите, за които са предоставени, с грижата на добър стопанин.

Чл. 15. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Имотите - публична държавна собственост, се използват за нуждите на ведомствата и общините и за трайно задоволяване на обществени потребности от национално значение чрез общо ползване.

(2) (Нова - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Имоти - публична държавна собственост, могат да се предоставят безвъзмездно за ползване на общини от Министерския съвет за задоволяване на техни нужди.

(3) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Имотите - публична държавна собственост, се предоставят безвъзмездно за управление на ведомствата и общините от Министерския съвет или определен от него орган.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Исканията за предоставяне на имоти по ал. 2 се отправят до комисия, чийто състав се определя от Министерския съвет, и се разглеждат от нея в едномесечен срок.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) При наличие на подходящи имоти комисията внася предложение в Министерския съвет.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., предишна ал. 5, бр. 124 от 1998 г.) Въз основа на акта на Министерския съвет или на определения от него орган се съставя протокол за фактическото предаване на имота по образец, утвърден от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) (1) Имотите и вещите - публична държавна собственост, не могат да се отдават под наем, да се преотстъпват за ползване, да се ползват съвместно по договор с трети лица, както и да се използват не по предназначение.

(2) По изключение имоти - публична държавна собственост, както и части от такива имоти могат да се отдават под наем или да се ползват съвместно по договор с трети лица за срок до три години, при условие че се използват съобразно предназначението им и не се препятства осъществяването на дейностите, за които са предоставени.

(3) Изключението по ал. 2 не се отнася за обектите по чл. 4 от Закона за концесиите, които се предоставят за ползване само по реда, предвиден в Закона за концесиите.

(4) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2000 г., изм., бр. 24 от 2004 г.) Едноличните търговски дружества с държавно имущество и физическите и юридическите лица, на които е предоставена концесия по съответния ред за републикански пътища или граждански летища за обществено ползване, могат да отдават под наем имоти или части от имоти, както и да ги ползват съвместно по договор с трети лица при условията на ал. 2, без да се препятства осъществяването на дейностите, за които са предоставени.

Чл. 17. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Имотите - частна държавна собственост, се предоставят безвъзмездно за управление на юридически лица и други организации на бюджетна издръжка от областния управител по местонахождението на имотите със съгласието на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Чл. 18. (1) (Предишен текст на чл. 18 - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Държавните имоти, които не са предоставени за управление по установения ред, се управляват от областния управител по местонахождението им.

(2) (Нова - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Ръководителите на ведомствата управляват недвижимите и движимите вещи, придобити от държавата при ликвидация на търговски дружества, в които те са упражнявали правата на собственост на държавата, както и ползваните от тези дружества недвижими и движими вещи, държавна собственост.

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) (1) Имоти или части от тях - частна държавна собственост, се отдават под наем от съответния областен управител или ръководител на ведомство чрез търг или конкурс при условия и по ред, определени от Министерския съвет. Въз основа на резултатите от търга или конкурса се сключва договор за наем.

(2) Имоти или части от тях - частна държавна собственост, могат да се отдават под наем без търг или конкурс за здравни, образователни и хуманитарни дейности за социално задоволяване на съответните нужди на населението от областния управител или ръководителя на ведомството по ред и цени, определени от Министерския съвет.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Срокът за наемане на помещения по ал. 1 и 2 не може да бъде по-дълъг от 3 години, освен със съгласието на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Чл. 20. Предоставянето на помещения - частна държавна собственост, за нуждите на централните ръководства на политическите партии и синдикалните организации се извършва при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

Чл. 21. (Отм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.).

Чл. 22. Настаняването под наем в държавни жилища, ателиета и гаражи се извършва от ръководителя на ведомството или от съответния областен управител при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Недвижимите имоти - публична държавна собственост по чл. 16, ал. 2, се отдават под наем чрез конкурс или чрез търг по реда на чл. 19, ал. 1 и 3 от ръководителя на съответното ведомство.

Чл. 24. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Наемните отношения се прекратяват по реда на Закона за задълженията и договорите.

Чл. 25. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) (1) Поддържането и ремонтите на имотите - публична държавна собственост, се извършват от ведомствата, на които са предоставени, а когато не са предоставени по установения ред - от областните управители.

(2) Необходимите средства за поддържането и ремонтите на имотите - публична държавна собственост, се предвиждат всяка година в бюджета на съответните ведомства.

Чл. 26. (1) Поддържането и текущите ремонти на имотите - частна държавна собственост, се възлага на наемателите и ползвателите с договор за тяхна сметка.

(2) В договора по ал. 1 може да се уговори основните ремонти да се извършват за сметка на наемателите и ползвателите.

Чл. 27. (Отм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.).

Чл. 28. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Движимите вещи - частна държавна собственост, се предоставят безвъзмездно на ведомства или други организации на бюджетна издръжка със заповед на ръководителя на ведомството, съответно на областния управител.

(2) Движимите вещи над определена от Министерския съвет стойност се предоставят по реда на ал. 1 със съгласието на министъра на финансите.

Чл. 29. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) (1) Новопридобитите държавни движими вещи се ползват от съответните ведомства.

(2) Държавните движими вещи, които не са предоставени на ведомства, се управляват от областните управители.

Чл. 30. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Движимите вещи - частна държавна собственост, предоставени на ведомства, могат да се отдават под наем при условия и по ред, определени от ръководителя на ведомството.

Чл. 31. Държавните недвижими имоти и движими вещи, паметници на културата, се управляват при условия и по ред, които са установени със специални закони.

Глава трета

ПРИНУДИТЕЛНО ОТЧУЖДАВАНЕ НА ИМОТИ - ЧАСТНА СОБСТВЕНОСТ, ЗА ДЪРЖАВНИ НУЖДИ

Чл. 32. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., бр. 63 от 2003 г.) Имоти и части от имоти - собственост на физически или юридически лица, могат да се отчуждават принудително само при наличие на влязъл в сила подробен устройствен план за задоволяване на държавни нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, след предварително и равностойно парично обезщетение.

Чл. 33. (1) (Доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., отм., бр. 63 от 2003 г.).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2001 г., бр. 63 от 2003 г.) Основание за принудително отчуждаване може да бъде само влязъл в сила подробен устройствен план, по силата на който имотът е предназначен за задоволяване на държавни нужди и става публична държавна собственост.

(3) (Нова - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) Отчуждаването на имотите - частна собственост, може да се извърши изцяло - преди започването на строежите, или на етапи - преди започването на строежите от съответния етап.

Чл. 34. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., бр. 124 от 1998 г., бр. 26 от 2000 г., бр. 63 от 2003 г.) (1) Заинтересованото ведомство прави мотивирано искане за отчуждаване до министъра на финансите и до министъра на регионалното развитие и благоустройството. Когато се предвижда изграждането на обекта да се извърши на етапи, искането може да бъде за отчуждаване на имотите, необходими за съответния етап.

(2) Към искането за отчуждаване по ал. 1 се прилагат:

1. копие на влязъл в сила подробен устройствен план;
2. характеристика, вид, местонахождение, размер на имотите, данни за собствениците и документи за собственост;
3. оценка на имотите, извършена от лицензиран оценител, направена не по-рано от три месеца от датата на подаване на искането за отчуждаване;
4. финансова обосновка на предложението за отчуждаване.

(3) Собствениците и ползвателите на имотите по ал. 1 са длъжни да предоставят документи за собственост и да осигуряват свободен достъп до тях за извършване на измервания и други технически дейности, когато това е необходимо за изготвяне на искането. При отказ достъпът се осигурява със съдействието на органите на полицията. Общинските и държавните органи са длъжни да предоставят безвъзмездно всички данни, които се отнасят до имота - предмет на искането по ал. 1.

(4) Министърът на финансите и министърът на регионалното развитие и благоустройството, след като разгледат и преценят искането за отчуждаване, могат да го одобрят или отхвърлят в 14-дневен срок. Министърът на финансите се произнася относно финансовата обезпеченост на отчуждаването, а министърът на регионалното развитие и благоустройството - относно наличието на основание за отчуждаване.

Чл. 34а. (Нов - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) (1) Отчуждаването на имоти и части от имоти - частна собственост, предназначени за изграждането на национални инфраструктурни обекти, се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на финансите.

(2) Извън случаите по ал. 1 отчуждаването се извършва със заповед на областния управител по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на финансите.

(3) Едновременно с подаване на предложението по ал. 1 министърът на регионалното развитие и благоустройството изпраща копие от него до всички общини, на чиято територия се намират имоти или части от имоти - частна собственост, предмет на отчуждаване. Кметът на съответната община е длъжен незабавно да постави обявление за започналата процедура по отчуждаване на видно място в сградата на общината.

Чл. 34б. (Нов - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) (1) В решението на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1 се посочват държавната нужда, за която се отчуждават имотите, видът, местонахождението, размерът, цената (размерът на обезщетението) и собствениците на всеки от имотите.

(2) Решението се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 34в. (Нов - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) (1) В заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2 се посочват държавната нужда, за която се отчуждава имотът, видът, местонахождението, размерът, цената (размерът на обезщетението) и собствениците на имота, търговската банка, в която се внася обезщетението, и датата, след която започва изплащането му на правоимащите. Заповедта се издава в 14-дневен срок от получаването на предложението на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на финансите.

(2) Заповедта се връчва на собствениците на имота по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 35. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., бр. 63 от 2003 г.) Законните строежи и другите подобрения, извършени от собственика след обнародването на решението по чл. 34а, ал. 1, съответно - връчването на заповедта по чл. 34а, ал. 2, се заплащат с по-малката стойност между направените разходи и увеличената стойност на имота.

Чл. 36. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., отм., бр. 63 от 2003 г.)

Чл. 37. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., отм., бр. 63 от 2003 г.)

Чл. 38. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., бр. 63 от 2003 г.) (1) Решението на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1 подлежи на обжалване пред тричленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от обнародването му в "Държавен вестник".

(2) Заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2 подлежи на обжалване пред окръжния съд по местонахождението на имота в 14-дневен срок от връчването ѝ.

(3) В 7-дневен срок от получаването на жалбата Министерският съвет, съответно областният управител, изпраща жалбата до съда заедно със становище по нея и всички необходими доказателства.

(4) Съдът призовава задължително инвеститора на обекта, за изграждането на който се отчуждава имотът.

(5) В 5-дневен срок от получаването на жалбата съдът се произнася в закрито заседание по допускане на посочените и представените от страните доказателства и насрочва делото след 15 дни. При призоваването не се прилагат правилата на чл. 41, ал. 5 и срокът по чл. 157, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс.

(6) Сроковете по ал. 5 се прилагат и при отлагане на делото.

(7) Съдът обявява решението в 7-дневен срок след заседанието, в което е приключило разглеждането на делото. Решението на съда е окончателно.

Чл. 39. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм., бр. 63 от 2003 г.) (1) Имотът се смята за отчужден от датата, когато се изплати определеното в заповедта по чл. 34а, ал. 2, съответно в решението по чл. 34а, ал. 1 или в съдебното решение, обезщетение.

(2) Когато отчужденият имот е единствено жилище на собственика, имотът се завзема в срок до три месеца след изплащане на обезщетението.

(3) Ако в 6-месечен срок от влизане в сила на заповедта по чл. 34, ал. 2 или съответно на решението по чл. 34а, ал. 1, или на съдебното решение собственикът не бъде обезщетен, по негово искане окръжният съд по местонахождение на имота, съответно Върховният административен съд, отменя акта за отчуждаването.

(4) Обезщетението, определено в решението на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1, в заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2 или в съдебното решение, се внася от инвеститора на обекта в търговска банка по сметка на правоимащите.

(5) Обезщетението, определено в решението на МС по чл. 34а, ал. 1 или в заповедта на областния управител по чл. 34а, ал. 2, се внася от инвеститора на обекта в търговска банка по сметка на областния управител, когато съществува спор между няколко лица за правото върху дължимата сума или за права върху отчуждения имот, като в този случай банката изплаща сумата на лицето, което установи правата си по съдебен ред.

(6) Инвеститорът на обекта публикува съобщение в два централни и един местен ежедневник, с което уведомява собствениците на имотите в коя търговска банка е внесено обезщетението, определено в решението по чл. 34а, ал. 1 или в съдебното решение, и за началната дата, от която започва изплащането му.

Чл. 40. (1) (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) Ако в 3-годишен срок от отчуждаването на имота мероприятията по подробния устройствен план не е започнало или имотът не се използва по предназначението, за което е отчужден, по искане на бившия собственик на имота областният управител отменя отчуждаването след възстановяване на полученото обезщетение. Когато имотът е отчужден с решение на Министерския съвет по чл. 34а, ал. 1, областният управител изпраща искането на министъра на регионалното развитие и благоустройството, който предлага на Министерския съвет да отмени изцяло или частично решението по чл. 34а, ал. 1.

(2) В случая по ал. 1 държавата дължи на собственика обезщетение за нанесените вреди.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) Държавата има право да получи по-малката стойност между направените разходи и увеличената стойност на имота за извършените междуременно от нея подобрения в имота.

Чл. 41. (1) (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) Когато отчуждените имоти са обременени с вещни тежести се спазват следните правила:

1. дължимото парично обезщетение в частта му до размера на обезпеченото с ипотека вземане се плаща на ипотекарния кредитор, доколкото вземането му не се предшества от друго такова с предимство за удовлетворение;

2. (изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) при наложена върху имота друга вещна тежест дължимото парично обезщетение се внася в търговска банка и служи за обезпечаване на съответното вземане.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 1996 г., отм., бр. 63 от 2003 г.)

(3) Държавата придобива недвижимите имоти, отчуждени по този закон, без тежести.

Чл. 42. По отчуждителните производства по тази глава не се събират данъци и такси.

Глава четвърта

РАЗПОРЕЖДАНЕ С ИМОТИ И ВЕЩИ - ЧАСТНА ДЪРЖАВНА СОБСТВЕНОСТ

Чл. 43. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Разпореждане с недвижими имоти - частна държавна собственост, е продажбата и замяната им, извършването на делба на съсобствени недвижими имоти, учредяването на ограничени вещни права върху тях, както и безвъзмездното им прехвърляне в собственост или учредяване.

Чл. 44. (1) Продажбата на недвижими имоти - частна държавна собственост, се извършва от областния управител по местонахождението на имота след провеждането на търг при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

(2) Продажбата се извършва със заповед на областния управител.

(3) Въз основа на заповедта се сключва договор за продажба от областния управител.

Чл. 45. (1) (Доп. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., изм., бр. 124 от 1998 г.) Замяната на недвижим имот - частна държавна собственост, с недвижими имоти - собственост на физически или юридически лица, се извършва от областния управител по местонахождението на държавния имот със съгласието на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(2) Замяната се извършва със заповед на областния управител.

(3) Въз основа на заповедта областният управител сключва договор за замяна.

Чл. 45а. (Нов - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Прекратяването на съсобствеността на държавата и физически или юридически лица върху недвижими имоти се извършва по реда на чл. 34 от Закона за собствеността и глава двадесет и осма от Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 46. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Разпореждането с недвижими имоти - частна държавна собственост, предоставени на ведомства, се извършва по искане на ръководителя на ведомството съобразно изискванията на този закон от областния управител по ред, определен от Министерския съвет.

Чл. 46а. (Нов - ДВ, бр. 93 от 2004 г.) (1) Продажбата или замяната на недвижим имот - частна държавна собственост, предоставен за управление на Министерството на отбраната, чиято балансова стойност надхвърля 500 000 лв., се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната.

(2) Приходите от продажбата на недвижимите имоти по ал. 1 постъпват по бюджета на Министерството на отбраната.

Чл. 47. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2000 г.) Продажбата или замяната на недвижим имот - частна държавна собственост, чиято балансова стойност надхвърля 500 хил. лв., се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(2) Въз основа на решението на Министерския съвет министърът на регионалното развитие и благоустройството издава заповед и сключва договор за продажба, съответно за замяна.

Чл. 48. (Изм. - ДВ, бр. 104 от 1996 г., бр. 124 от 1998 г.) Договорите, с които се извършва разпореждане с недвижими имоти - частна държавна собственост, се сключват в писмена форма и се вписват от съдията по вписванията по местонахождението на държавния имот.

Чл. 49. (1) Продажбата на държавни жилища, ателиета и гаражи на граждани, настанени в тях по административен ред, се извършва от областния управител.

(2) Продажбата на имоти по ал. 1, предоставени на ведомства, се извършва от областния управител със съгласието на ръководителя на ведомството.

(3) При условията и по реда на ал. 1 се извършва и продажбата на държавни жилища, ателиета и гаражи, които са били предоставени на закрити ведомства, освен ако в акта за ликвидация е установено друго.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Свободни от наематели държавни жилища, ателиета и гаражи, които не са предоставени на ведомства, се разпределят от областния управител съгласувано с министъра на регионалното развитие и благоустройството между ведомствата съобразно доказаните им потребности.

(5) Продажбата по ал. 1, 2 и 3 се извършва със заповед на областния управител. Въз основа на заповедта се сключва договор.

Чл. 50. Не могат да се продават държавни жилища:

1. в сгради, чието основно предназначение е да задоволяват административни, стопански, културни и търговски нужди;

2. в сгради, построени върху терени на промишлени, селскостопански, транспортни, туристически, почивни, здравни и други обекти, изградени за нуждите на работниците и служителите им, както и такива, които се намират в района на железопътни станции, пристанища, летища, електростанции и други обекти от транспортната и енергийната система;

3. в сгради до 3 етаж включително, намиращи се върху терени, предназначени за средноетажно и многоетажно жилищно строителство, или върху терени, отредени за мероприятия по Закона за териториално и селищно устройство.

Чл. 51. Държавните жилища се продават за задоволяване на жилищните, здравните и професионалните нужди на гражданите при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

Чл. 52. (1) Замяна на държавни жилища, ателиета и гаражи с жилища, ателиета и гаражи - собственост на юридически или физически лица, се извършва от областния управител при условия, определени от Министерския съвет.

(2) Замяната на държавни жилища, ателиета и гаражи, предоставени на ведомства, с жилища, ателиета и гаражи - собственост на физически или юридически лица, се извършва по установените в ал. 1 условия и ред със съгласието на ръководителя на ведомството.

(3) При условията и по реда на ал. 1 се извършва и замяната на държавни жилища, ателиета и гаражи, които са били предоставени на закрити ведомства, освен ако в акта за ликвидация е установено друго.

(4) Замяната по ал. 1, 2 и 3 се извършва със заповед на областния управител. Въз основа на заповедта се сключва договор.

Чл. 53. (Изм. - ДВ, бр. 57 от 2000 г.) Разпореждане с жилища, ателиета и гаражи, предоставени на Министерството на отбраната и Министерството на вътрешните работи, се извършва по ред, определен от Министерския съвет.

Чл. 54. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Безвъзмездно прехвърляне на собственост върху недвижим имот - частна държавна собственост, се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Областният управител сключва договор за безвъзмездното прехвърляне, който се вписва в службата по вписванията.

(2) Исканията за безвъзмездно прехвърляне по ал. 1 се правят чрез областния управител, който дава мотивирано становище.

Чл. 55. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Доброволна делба на съсобствен между държавата и физически или юридически лица недвижим имот се извършва по предложение на съсобствениците до областния управител, съответно до ръководителя на ведомството, на което е предоставен имотът. Предложение за доброволна делба до останалите съсобственици може да направи областният управител или ръководителят на ведомството, на което е предоставен имотът.

(2) Доброволната делба се извършва със съгласието на областния управител, а за имотите, предоставени на ведомства - със съгласието на ръководителя на ведомството.

(3) Доброволната делба се извършва въз основа на заповед на областния управител и договор за делба между съделителите.

(4) Органите по ал. 2 не дават съгласие за извършване на доброволна делба, когато тя не е в интерес на държавата.

Чл. 56. (1) (Доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Право на ползване върху недвижим имот - частна държавна собственост, се учредява със заповед на областния управител за срок не по-дълъг от 10 години след провеждане на търг или конкурс при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Безвъзмездно право на ползване може да се учреди със съгласието на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Със заповедта по ал. 1 се определят начинът и условията за учредяване правото на ползване - възмездно или безвъзмездно. Когато правото на ползване се учредява възмездно или при определени условия, в заповедта се посочва цената му, съответно условията, определени въз основа на резултатите от търга или конкурса.

(4) Въз основа на заповедта областният управител сключва договор.

Чл. 57. (Отм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.).

Чл. 58. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Право на строеж върху имот - частна държавна собственост, се учредява безсрочно или за определен срок със заповед на областния управител.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Право на строеж се учредява възмездно от областния управител по местонахождението на имота след провеждане на търг или конкурс при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

(3) Въз основа на заповедта областният управител сключва договор.

(4) Право на строеж може да се учредява безвъзмездно на юридически лица и други организации на бюджетна издръжка от областния управител със съгласието на Министерския съвет или на определен от него орган.

(5) (Нова - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Когато учреденото право на строеж е с определен срок, след изтичането на срока, за който е учредено, построеният обект преминава безвъзмездно в собственост на държавата.

Чл. 59. (1) Право на надстрояване или пристрояване върху недвижим имот, изграден върху държавна земя, се учредява при условията и по реда на чл. 58.

(2) Правото на надстрояване и пристрояване на съществуващи жилищни сгради, изградени върху държавна земя, се учредява на собствениците на жилища в тези сгради или на техни пълнолетни низходящи, ако са с незадоволени жилищни нужди, без търг по цени, определени от Министерския съвет.

Чл. 60. (Изм. - ДВ, бр. 104 от 1996 г.) Договорите за учредяване на ограничени вещни права върху недвижими имоти - частна държавна собственост, се вписват в службата по вписванията по местонахождението им.

Чл. 61. Разпореждането с движими вещи - частна държавна собственост - машини, съоръжения, оборудване, транспортни средства и стопански инвентар, предоставени на ведомства, се извършва възмездно от ръководителя на ведомството.

Чл. 62. Разпореждането с движими вещи на закрити ведомства се извършва от министъра на финансите, освен ако в акта за ликвидация е установено друго.

Чл. 63. (1) Безвъзмездно прехвърляне на собственост върху движими вещи на юридически лица и други организации на бюджетна издръжка се извършва от областния управител, съответно от ръководителя на ведомството.

(2) Безвъзмездно прехвърляне на собственост върху движими вещи над определена от Министерския съвет стойност се извършва по реда на ал. 1 със съгласието на министъра на финансите.

Чл. 64. (1) Продажбата на излишни и негодни движими вещи, както и на придобити материали от разчистване на строителни площадки, се извършва чрез търг.

(2) Условията и редът за провеждане на търга по ал. 1 се определят от министъра на финансите.

(3) Средствата от продажбата се използват за придобиване или ремонтiranje на дълготрайни материални активи.

Чл. 65. Завзеждането, управлението и разпореждането с конфискуваните и отнетите в полза на държавата недвижими имоти и движими вещи се извършват при условия и по ред, определени от Министерския съвет, освен ако в закон е предвидено друго.

Глава пета

НАДЗОР И АКТУВАНЕ НА ИМОТИТЕ - ДЪРЖАВНА СОБСТВЕНОСТ

Чл. 66. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) (1) Управлението и разпореждането с недвижимите имоти - държавна собственост, се извършват под общото ръководство на министъра на регионалното развитие и благоустройството, а с движимите вещи - държавна собственост - на министъра на финансите.

(2) Министърът на регионалното развитие и благоустройството упражнява контрол за законосъобразното упражняване от всички юридически и физически лица на предоставените им права върху държавните недвижими имоти.

Чл. 67. (1) Към областните управители се създават служби "Държавна собственост".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Към министерствата и ведомствата могат да се създават служби "Държавна собственост" при условия и по ред, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Основните задачи на службите "Държавна собственост" се определят от министъра на регионалното развитие и благоустройството в съответствие с разпоредбите на този закон.

Чл. 68. (1) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) За недвижимите имоти в границите на населените места и селищните образувания се съставят актове за държавна собственост на недвижими имоти по образец, утвърден от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(2) Актуват се и сградите, които се намират извън границите на населените места и селищните образувания, включително и сградите в държавния горски фонд, заедно с прилежащите им терени.

(3) Актуват се и земеделските земи - собственост на държавата, след влизането в сила на плановете за земеразделяне.

(4) Актуват се и недвижимите имоти, отчуждени за държавни нужди. Актуват се и сградите в отчуждените терени, за които е предвидено да бъдат съборени за осъществяване на ново строителство или по други причини.

(5) Актува се и земята, върху която са разположени обектите на железопътната инфраструктура, предоставена за осъществяване на основния предмет на дейност на Национална компания "Български държавни железници" и отредена специално за тази цел.

(6) Актуват се и имотите - собственост на българската държава, които се намират извън страната.

(7) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г., изм., бр. 67 от 1999 г.) Актуват се находищата на подземни природни богатства, горите, язовирите, езерата, минералните води - изключителна държавна собственост, плажовете и парковете с национално значение.

(8) Не се актуват:

1. (изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) коритата на реките, пътната мрежа, обектите на железопътната инфраструктура и други подобни, освен ако в специален закон е предвидено друго;

2. временните постройки.

Чл. 69. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Актовете за недвижими имоти - изключителна държавна собственост, се съставят в два екземпляра от служба "Държавна собственост" на Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Те се подписват от съставителя и се утвърждават от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Първият екземпляр се съхранява в Министерството на регионалното развитие и благоустройството, а вторият се изпраща на съответния областен управител.

Чл. 70. (1) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Актовете за държавна собственост на недвижими имоти се съставят в три екземпляра от служба "Държавна собственост" при областния управител. Те се подписват от съставителя и се утвърждават от областния управител или от определен от него заместник областен управител. Първият екземпляр се съхранява в служба "Държавна собственост", вторият се изпраща в Министерството на регионалното развитие и благоустройството, а третият - на лицата, които ползват имота.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., бр. 45 от 2002 г.) Актовете за държавна собственост на недвижими имоти, свързани с класифицирана информация, представляваща държавна тайна или със сигурността и отбраната на страната, се съставят в два екземпляра от служба "Държавна собственост" на съответното министерство или ведомство, което стопанисва имота. Те се подписват от съставителя и се утвърждават от министъра или от ръководителя на ведомството. Първият екземпляр се съхранява в съответното министерство или ведомство, а вторият се изпраща по установения ред в Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Извършеното актуване се отбелязва в актовете книги в служба "Държавна собственост" при съответния областен управител.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Актовете за недвижими имоти - собственост на българската държава извън страната, се съставят в три екземпляра от Министерството на финансите. Те се подписват от съставителя и се утвърждават от министъра на финансите. Първият екземпляр се съхранява в Министерството на финансите, вторият се изпраща на Министерството на външните работи, а третият - на съответното юридическо лице - ползвател на имота.

(4) Към актовете за държавна собственост на недвижими имоти се прилагат документите, установяващи правото на собственост на държавата.

Чл. 71. Когато при извършване на изменения в подробните градоустройствени планове се образуват нови парцели, за всеки новообразуван парцел се съставя нов акт, в който се посочват номерът и датата на стария акт. Промяната се отбелязва и върху стария акт.

Чл. 72. При промяна на основанието за придобиване на недвижимия имот от държавата или при установяване на явна фактическа грешка не се съставя нов акт. В тези случаи в акта се отбелязва новото основание или се поправя допуснатата грешка.

Чл. 73. В актовете за държавна собственост на недвижим имот се отбелязва и учредяването или прекратяването на право на ползване, право на строеж и на други ограничени вещни права.

Чл. 74. (1) Актовете за държавна собственост на недвижимите имоти се отбелязват с последователни номера в регистъра, подшиват се в актови книги и се съхраняват в съответната служба "Държавна собственост".

(2) Актовете за държавна собственост на недвижими имоти, които са престанали да бъдат собственост на държавата, или за имоти, за които са съставени нови актове, се съхраняват по начина, предвиден в ал. 1, като върху тях се отбелязва, че са анулирани по реда на тяхното съставяне.

Чл. 75. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Въз основа на съставените актове за държавна собственост на недвижими имоти се завеждат: главен регистър, картотека, спомагателен регистър и други по образци, одобрени от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Чл. 76. (1) Службите "Държавна собственост", в които е въведена механизирани или компютърна обработка на информацията, задължително водят главния регистър.

(2) Главните и спомагателните регистри се съхраняват безсрочно.

Чл. 77. Книгите за държавните имоти са общодостъпни и всеки може да иска справка по тях при условия и по ред, определени с правилника за прилагането на закона.

Чл. 78. (1) Недвижимите имоти - държавна собственост, неправилно актувани като такива, както и тези, основанието за актуване на които е отпаднало, се отписват от актовете книги и се връщат на собственика със заповед на областния управител.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г., бр. 45 от 2002 г.) Отписването на имоти - публична държавна собственост, и на имоти, които са свързани с класифицирана информация, представляваща държавна тайна или със сигурността и отбраната на страната, се извършва със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството след вземане мнението на съответното ведомство, което стопанисва имота.

(3) Отписването на имоти - собственост на българската държава извън страната, се извършва със заповед на министъра на финансите по предложение на министъра на външните работи.

Чл. 79. (1) Когато незаконосъобразно е актуван държавен имот като общински, актът за общинска собственост се отменя със заповед на областния управител.

(2) Заповедта на областния управител подлежи на обжалване по реда на Закона за административното производство.

(3) Споровете за материално право се решават по съдебен ред.

Чл. 80. (1) Държавен имот, който се владее или държи без основание, който се ползва не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на областния управител.

(2) Заповедта на областния управител за изземването на имота се изпълнява по административен ред със съдействието на органите на Националната полиция.

(3) Заповедта по ал. 1 подлежи на обжалване по реда на Закона за административното производство. Обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго.

Чл. 80а. (Нов - ДВ, бр. 93 от 2004 г.) (1) Държавен имот, предоставен за ползване и управление на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната, който се владее или държи без основание или на отпаднало основание от друго физическо или юридическо лице, или който се ползва не по предназначение, се изземва въз основа на заповед на министъра на отбраната.

(2) Заповедта на министъра на отбраната за изземването на имота се изпълнява по административен ред със съдействието на органите на военната полиция.

(3) Заповедта по ал. 1 подлежи на обжалване по реда на Закона за административното производство. Обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго.

Чл. 81. Държавните органи, кметовете на общините и органите на Националната полиция са длъжни да оказват необходимото съдействие на службите "Държавна собственост" за опазването и изземването на държавните имоти.

Чл. 82. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Службите "Държавна собственост" към областния управител са длъжни до 31 март на текущата година да представят в Министерството на регионалното развитие и благоустройството информация за промените в състава на държавните имоти на територията на областта за предходната година.

Глава шеста

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 83. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Който без основание завземе държавен недвижим имот, се наказва с глоба от 100 до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 84. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Който наруши забраните по чл. 16, ал. 1 и чл. 21 за пренаемане, съвместно ползване по договор с трети лица или използването за стопанска дейност на държавен имот, се наказва с глоба от 500 до 2 хил. лв.

Чл. 85. (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Който в едномесечен срок не изпълни заповедта или решението за освобождаването на държавен имот, се наказва с глоба от 500 до 1,5 хил. лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 86. Който не изпълни в срок задължението по § 5 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба от 10 до 50 лв.

Чл. 87. (1) Нарушенията по чл. 83, 84 и 85 се установяват с акт на началника на служба "Държавна собственост" при съответния областен управител или от оправомощени от него лица.

(2) Нарушенията по чл. 86 се установяват с акт от оправомощени от областния управител длъжностни лица.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 55 от 1997 г.) Наказателните постановления се издават от областния управител по местонахождението на имота.

Чл. 88. Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. (Изм. - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) "Национални инфраструктурни обекти" по смисъла на този закон са: изграждане и преустройство на транспортно-комуникационни мрежи и съоръжения - автомагистрали и пътища от републиканската пътна мрежа, железопътни линии и обекти на железопътната инфраструктура, пристанища, летища и съоръжения към тях; на други мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура - водоснабдяване, канализация, пречистване на питейни и отпадъчни води, електрификация, топлофикация, газификация и далекосъобщителни мрежи.

§ 2. "Ведомства" по смисъла на този закон са Народното събрание, Президентството, Конституционният съд, Министерският съвет, министерствата, комитетите и другите държавни учреждения на бюджетна издръжка.

§ 3. Мероприятието е започнало по смисъла на чл. 40, ал. 1, ако са утвърдени архитектурните проекти и е издадено разрешение за строеж.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Наемните договори, сключени преди 1 юни 1996 г., не могат да се прекратяват на основание, посочено в чл. 24, ал. 1, т. 6 преди изменението, с изключение на случаите:

1. при едностранно прекратяване на трудовия договор от работника или служителя;
2. при прекратяване на трудовия договор по взаимно съгласие на страните или прекратяване на трудовия договор поради изтичане на уговорения срок;
3. при прекратяване на трудовия договор от работодателя без предизвестие по чл. 330 от Кодекса на труда;
4. при прекратяване на трудовия договор с работник или служител, който поради естеството на работата си задължително живее в служебни помещения;
5. при пенсиониране за изслужено време и старост, когато работникът или служителът има непрекъснат трудов стаж в съответното ведомство по-малко от 5 години;
6. (доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) когато работникът или служителът, с когото договорът за наем е прекратен на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 преди изменението, или друг член на неговото семейство са закупили жилище от същото ведомство;
7. (доп. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) когато след прекратяването на договора за наем, са настъпили обстоятелствата по чл. 24, ал. 1, т. 3, 4 или 8 преди изменението, както и когато лицето откаже да плаща обезщетение или системно не го плаща в срок.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Оприазването на ведомствени жилища, обитавани от лица, които са работили в съответното ведомство и договорът им за наем е прекратен поради прекратяване на трудовия им договор преди 1 юни 1996 г., се извършва по реда, действащ преди тази дата.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 124 от 1998 г.) Лицата, с които договорът за наем е прекратен, плащат обезщетение в размер пазарна наемна цена, докато оприазнат жилището.

§ 5. Физическите и юридическите лица, които ползват държавен имот, са длъжни в срок 6 месеца от влизането на този закон в сила писмено да уведомят службите "Държавна собственост" към областния управител по местонахождението на имота. За държавните жилища уведомлението се прави от съответните ведомства, които ги стопанисват.

§ 6. (Обявен за противоконституционен от КС на РБ - ДВ, бр. 38 от 2001 г.)

За учреденото по установения ред до влизането на закона в сила безсрочно или за повече от 10 години право на ползване се прилага срокът по чл. 56, ал. 1 от датата на учредяването му. Когато срокът е изтекъл към датата на влизането на закона в сила, имотът се предава в шестмесечен срок от същата дата.

§ 6а. (Нов - ДВ, бр. 61 от 1997 г., доп., бр. 93 от 1998 г.) Разпоредбите на този закон, които се отнасят до имотите - изключителна държавна собственост, се прилагат и за обектите, върху които на основание чл. 18, ал. 2 и 3 от Конституцията на Република България държавата осъществява суверенни права, освен ако със закон не е установено друго.

§ 7. Министерският съвет приема правилник за прилагането на закона.

§ 8. Законът влиза в сила от 1 юни 1996 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на

Закона за държавната собственост

(ДВ, бр. 55 от 1997 г., в сила от 11.07.1997 г.)

§ 9. Министерският съвет определя реда за приключване на образуваните и незавършените преписки до влизането в сила на този закон.

.....
ЗАКОН за изменение и допълнение на

Закона за държавната собственост

(ДВ, бр. 124 от 1998 г.)

.....
ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 38. Навсякъде в закона думите "стопанисвани от" се заменят с "предоставени на" и думите "стопанисването", "стопанисвани и" и "стопанисват и" се заличават, с изключение на чл. 29 ал. 1, където думата "стопанисват" се заменя с "ползват".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 39. (1) Обектите - изключителна държавна собственост, не могат да бъдат част от имуществото на еднолични търговски дружества с държавно имущество.

(2) Ръководителите на ведомства, упражняващи правата на собственост на държавата в еднолични търговски дружества с държавно имущество, предприемат необходимите действия за намаляване на капитала им със стойността на включените обекти по ал. 1 по реда на Търговския закон.

(3) Едноличните търговски дружества с държавно имущество по ал. 2 получават концесия за обектите по ал. 1 по реда, предвиден в Закона за концесиите.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за деноминация на лева

(ДВ, бр. 20 от 1999 г., доп., бр. 65 от 1999 г., в сила от 5.07.1999 г.)

§ 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 65 от 1999 г.) С влизането в сила на закона всички числа в стари левове, посочени в законите, влезли в сила преди 5 юли 1999 г., се заменят с намалени 1000 пъти числа в нови левове. Замяната на всички числа в стари левове с намалени 1000 пъти числа в нови левове се прилага и за всички закони, приети преди 5 юли 1999 г., които са влезли или ще влязат в сила след 5 юли 1999 г.

(2) Органите, приели или издали подзаконовни нормативни актове, влезли в сила преди 5 юли 1999 г. и в които има числа в левове, да направят произтичащите от този закон изменения в тях така, че измененията да се прилагат от датата на влизането в сила на закона.

§ 7. Законът влиза в сила от 5 юли 1999 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона

за изменение и допълнение на

Закона за държавната собственост

(ДВ, бр. 63 от 2003 г., в сила от 16.08.2003 г.)

§ 15. (1) Започналите производства по отчуждаване на имоти - частна собственост, се довършват по реда на този закон, освен в случаите на съдебно производство по допускане на отчуждаването.

(2) Образуваните съдебни производства по допускане на отчуждаването се довършват при спазване на сроковете по чл. 38.